

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11Co/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214208330
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1214208330.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v právnej veci navrhovateľa: J.. T. Y., Q.. XX.XX.XXXX, XXX XX X. Č.. XX, občan SR, proti odporcovi: X. U., G..Y., N. D. X, XXX XX U., Z.: XX XXX XXX, zastúpeného: JUDr. László Lengyel, advokát, Ružová dolina 6, Bratislava, o náhradu škody 3. 674.540, 82 euro a o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02.06.2014, č.k. 10C/79/2014-173, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.

o d ô v o d n e n i e :

V napadnutom uznesení súd prvého stupňa zakázal odporcovi nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXX v okrese Bratislava II, obec Bratislava - mestská časť N., katastrálne územie Q., parc. č. XXXXX/X o výmere XXXX m², zastavané plochy a nádvoria, parc. č. XXXXX/X o výmere X XXX m², ostatné plochy a par. č. XXXXX/XX o výmere XXX m², ostatné plochy, stavba súpisné č. XXX, postavená na par. č. XXXXX/X - ide o nebytovú budovu a na LV č. XXX, v okrese Bratislava II, obec Bratislava - mestská časť N., katastrálne územie Q., par. č. XXXX/XX o výmere XXX m², vedené ako ostatné plochy, par. č. XXXX/XX o výmere XXX m², vedené ako ostatne plochy, v rozsahu ich predaja, darovania, zámeny, založenia, zaťaženia vecným bremenom, vypožičania alebo vloženia do obchodnej spoločnosti, alebo družstva či inej právnickej osoby, zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, vykonania jednostranných, dvojstranných, či viacstranných právnych úkonov, ich opustenia, zničenia, akéhokoľvek iného scudzenia, či zaťaženia, prenájmania nehnuteľností v celosti i časti na dobu dlhšiu, ako 12 kalendárnych mesiacov, vykonávania demolačných a búracích prác, prestavby, či vykonávania činností poškodzujúcich a ničiacich stavby, znižujúcich ich hodnotu, zriaďovať na uvedených parcelách akékoľvek stavby, a vykonávať akékoľvek činnosti vedúce k znižovaniu hodnoty tohto majetku odporcu, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Rozhodnutie právne odôvodnil § 102, § 75 ods.2, § 76 ods.1 písm. e/, § 76 ods.4 O.s.p., kedy mal po preskúmaní listinných dôkazov priložených k návrhu vo veci samej a k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č.k. 8C 32/07-81 zo dňa 29.11.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.5.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave pod č.k. 14Co 453/2010-300 zo dňa 1. marca 2012, Výzvy adresovanej odporcovi dňa 22.10.2013 na dobrovoľné zaplatenie náhrady škody, Uznesenia ORPZ v Pezinku ČVS: K.-XXX/MD-R.-XXXX zo dňa 25.11.2011, Zmluvy o zriadení záložného práva na pozemok zapísaný na LV č. XXXX uzatvorenej dňa 02.01.2001 odporcom, listinami zavedenými v ORSR - Zápisnice z Valného zhromaždenia odporcu zo dňa 19.06.2013 z ktorej vyplýva, že v r.2012 spoločnosť dosiahla účtovnú stratu v sume XXX.XXX euro a daňový výsledok - XXX.XXX euro a to, že odporca disponuje len dlhodobým hmotným majetkom v r. 2012 v sume X.XXX. XXX euro, výpismi z LV č. XXX a z LV č. XXX, z ktorých vyplýva, že odporca je vlastníkom nehnuteľností tvoriacich predmet predbežného opatrenia) preukázané osvedčenie nároku navrhovateľa na vydanie navrhovaného predbežného opatrenia. Mal za nepochybné, že od r. 1992, kedy odporca vydražil prevádzkovú jednotku - Doškoľovacie stredisko T. J. - F., túto mal vydražiť v

celosti spolu s pozemkom tak, ako to stanovil aj zák.č. 427/1990 Zb. o prevodoch vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické alebo fyzické osoby (tzv. zákon o malej privatizácii). Navrhovateľ ďalej preukázal, že si na kúpu tejto PJ zobral podnikateľský úver a návrhom zo dňa 07.02.1992 sa domáhal neplatnosti dražby a vrátenia dražobnej ceny (návrh bol zamietnutý, spor trval do 28.01.2004 s tým, že dražba je platná). Návrhom zo dňa 13.2.2007 sa navrhovateľ domáhal určenia vlastníctva k pozemku na LV č. XXXX T. X.Ú. J., ktorý mal byť súčasťou dražby prevádzkovej jednotky - spor trval do 17.05.2012 s tým, že vlastnícke právo k pozemku bolo navrhovateľovi priznané. Súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že v dôsledku nesplácania úveru sa navrhovateľ dostal do finančných problémov, nakoľko nemohol v dôsledku konania odporcu Doškoloľovacie stredisko prevádzkovať podľa svojho podnikateľského zámeru. Keďže návrhom vo veci samej sa voči odporcovi domáha náhrady škody za zmarenú investíciu, súd prvého stupňa mal preukázaný právny vzťah medzi účastníkmi konania, ktorý je nevyhnutným prvým predpokladom pre nariadenie predbežného opatrenia.

Vychádzajúc zo skutkových okolností vyplývajúcich z obsahu spisu konštatoval, že navrhovateľ preukázal aj nebezpečenstvo bezprostredne mu hroziacej ujmy, nakoľko v dôsledku rôznych úkonov odporcu vykonaných v priebehu dlhotrvajúcich súdnych sporov sa odporca viac ako 20 rokov usiloval mať spornú nehnuteľnosť pre seba a odmietal navrhovateľovi prístup k prevádzkovej jednotke, ktorá sa na tejto nehnuteľnosti nachádzala. Ďalej mal súd prvého stupňa preukázané, že odporca hospodári so stratou a nedisponuje žiadnymi voľnými finančnými zdrojmi, ale len hmotným majetkom. Na základe uvedeného prisvedčil navrhovateľovi, že nenariadením navrhovaného predbežného opatrenia by bolo možné vytvoriť priestor pre také právne úkony odporcu, ktoré by mohli vytvoriť nenávratný stav a sťažiť, či úplne zmariť výkon rozhodnutia vo veci samej v prípade, že by bol navrhovateľ v spore úspešný. I keď skutočnosti o výške nároku na náhradu škody budú predmetom dokazovania vo veci samej, nemožno od navrhovateľa spravodlivo požadovať, aby preukázal súdu, že odporca aktuálne robí úkony, ktorými sa snaží dosiahnuť zmarenie navrhovateľovho prípadného nároku. Navrhovateľ však preukázal, že odporca v minulosti v priebehu súdnych konaní takéto úkony (viď vyššie uvedenú Záložnú zmluvu) už vykonal.

S poukazom na uvedené skutočnosti súd návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia v znení uvedenom vo výrokovej časti uznesenia v celom rozsahu vyhovel.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a konanie zastavil. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, jeho záver je nesprávny a nemá žiaden skutkový, či právny základ. Navrhovateľ sa v predmetnom prípade domáha náhrady škody čo znamená, že vo svojom návrhu mal opísať (tvrdiť) rozhodujúce skutočnosti potrebné k úspešnosti svojej žaloby o náhradu škody a bolo jeho povinnosťou osvedčiť aj pravdivosť svojich tvrdení dôkazmi. Navrhovateľ zamlčal pre neho známu skutočnosť, a to že rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.07.2009, č.k. 14C/490/2008-198 bol uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.09.2010, sp.zn. 3Cdo/322/2009 zrušený. Krajský súd v Bratislave na str. 6 označeného rozsudku síce vyslovil, že „... táto skutočnosť zakladá sama osebe nárok dotknutej osoby na náhradu škody...“, avšak nevyslovil ani nenaznačil, kto za túto škodu zodpovedá. Odvolateľ poukázal na predpoklady vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti uvedenej v § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na nesprávnosť tvrdenia navrhovateľa o protiprávnosti užívania pozemku nachádzajúceho sa v k.ú. J., číslo parcely XXXX evidovaného na LV č. XXXX, keď tento pozemok mu odovzdal zakladateľ (Fond národného majetku Slovenskej republiky) dňa 01.05.1992, od toho času bol oprávnený na držiteľom a jeho vlastnícke právo k nemu bolo riadne do katastra nehnuteľností zapísané. Do podania návrhu navrhovateľa o určenie jeho vlastníckeho práva (podaného dňa 13.02.2007) mu navrhovateľ neoznámil, že podľa jeho názoru je vlastníkom toho pozemku on a ani sa voči nemu nedomáhal ochrany svojho vlastníckeho práva k tomuto pozemku. Správnosť údajov katastra nehnuteľností (podľa ktorého bol výlučným vlastníkom predmetného pozemku odporca) bola vyvrátená až rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 29.11.2007, č.k. 8C/320/07-81, ktorý nadobudol právoplatnosť 07.05.2012 (od ktorého dňa pozemok neužíva).

Odvolateľ ďalej poukázal na ustálenú prax slovenských súdov, podľa ktorej samotný dlh nemôže byť bez ďalšieho dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia. Medzi skutočnosťami osvedčujúcimi, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený, je predovšetkým také konanie odporcu, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom rozhodnutia postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo negatívne ovplyvňuje jeho majetkové pomery. Nebezpečenstvo zmarenia výkonu musí

byť reálne a musí hroziť bezprostredne. Navrhovateľ nariadenia predbežného opatrenia má preukázať, že odporca znižuje hodnotu majetku alebo, že prípadne nepriaznivo ovplyvňuje svoje majetkové pomery. Navrhovateľ v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ani netvrdil, a ani neosvedčil žiadnu takú skutočnosť, z ktorej by mohol byť vyvodený záver, že odporca svojim konaním znižuje hodnotu svojho majetku alebo nepriamo ovplyvňuje svoje majetkové pomery (predložené listinné dôkazy o hospodárskom výsledku nesvedčia o takejto činnosti odporcu). Dominujúcou činnosťou odporcu je prenájom kancelárií a iných nebytových priestorov a poskytovanie služieb súvisiacich s prenájomom v nehnuteľnostiach, ktorých sa predbežné opatrenie nariadené súdom prvého stupňa týka. Zákaz nakladania s týmito nehnuteľnosťami tak, ako bolo uložené napadnutým uznesením, by mohlo ohroziť jeho podnikanie a tým aj ohroziť plnenie podľa budúceho rozhodnutia súdu. Odporca napokon vzniesol námietku premlčania práva na náhradu škody, ktorej sa navrhovateľ v predmetnom spore domáha a poukazuje na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12.12.1997, č.k. 16C 37/95-203 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.06.2003, č.k. 2Co/46/2003-268 vyslovil názor, že podľa § 159 ods. 3 O.s.p. existencia tohto konania predstavuje pre toto konanie neodstrániteľný nedostatok podmienok konania, ktoré by malo byť podľa § 104 ods. 1 O.s.p. zastavené.

Odvolačný súd preskúmal vec podľa § 212 ods.1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Podľa ust. § 102 ods.1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne vydá predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 76 ods. 1 písm. e/ O. s. p. predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami.

Podľa § 76 ods. 1 písm. f/ O. s. p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo znášal.

Ako prvoradá považuje odvolací súd konštatovať, že inštitút predbežného opatrenia predpokladá naliehavosť úpravy pomerov medzi účastníkmi (i keď dočasnej) alebo zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, pričom o veci sa nerozhoduje na základe vylúču oboch procesných strán a vykonania dokazovania o skutočnostiach týkajúcich sa existencie dôvodov obsiahnutých v návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ale súd vychádza iba zo skutočností uvádzaných navrhovateľom v návrhu, resp. ak je návrh podaný v priebehu konania, z výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania.

Nariadenie predbežného opatrenia je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, ak tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ktorá je potrebná, ak sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a ak sa neprímeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi; rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia pritom nemôže predbiehať rozhodnutie vo veci samej. Ďalším predpokladom na nariadenie predbežného opatrenia je osvedčenie obavy z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia. Obava z ohrozenia je objektívny stav, ktorý oprávneného núti, aby požiadal o zabezpečenie budúcej exekúcie. Základom tejto obavy je ohrozenie, ktoré súd skúma u povinného a oprávnený musí tvrdiť a aj osvedčiť, že povinný koná tak, že môže dôjsť k zmareniu, sťaženiu alebo znemožnenému výkonu vykonateľného súdneho rozhodnutia.

Navrhovateľ predbežného opatrenia teda musí (pokiaľ chce byť v konaní o predbežnom opatrení úspešný) osvedčiť tak svoj nárok voči odporcovi alebo porušenie práva odporcom, ako aj potrebu dočasnej úpravy pomerov, t.j. naliehavosť situácie alebo obavu z ohrozenia výkonu rozhodnutia, t.j. pravdepodobnosť jeho ohrozenia. Predbežné opatrenie pritom nie je konečným rozhodnutím a z jeho predbežného charakteru vyplýva, že súd predtým ako ho nariadi nemusí zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia.

V prejednávanej príhode sa navrhovateľ podaným návrhom vo veci samej doručeným súdu 02.04.2014 domáha od odporcu zaplata náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy v celkovej výške X.XXX.XXX,XX euro vzniknutej mu konaním odporcu, ktorý mu viac ako 20 rokov bránil v prístupe k prevádzkovej jednotke (PJ) - Doškoľovacieho strediska, rekreačné zariadenie v J. - F., ktorú dňa

29.11.1992 v privatizácii podľa zák.č. 427/1990 Zb. vydražil spolu s pozemkom, zapísaným v k.ú. J. na LV č. XXXX, parc. č. XXXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXXX m² v celosti.

Vychádzajúc zo skutkových okolností daného prípadu vyplývajúcich v tomto štádiu konania z obsahu spisu (podrobne uvedenými súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia) považuje i odvolací súd nariadenú právnu úpravu pomerov odporcu k nehnuteľnostiam uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia za naliehavú a potrebnú, nakoľko je potrebné poskytnúť dočasnú ochranu ohrozeným právam navrhovateľa a zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia do toho času, kým sa definitívne nerozhodne o veci samej. Odvolací súd má za to, že vzhľadom na uplatnený predmet konania a objektívne existujúci stav v hospodárení odporcu (osvedčený doloženými listinnými dôkazmi) je potreba dočasne upraviť pomery odporcu len za účelom predídania zaťaženia označených nehnuteľností právami tretích osôb a predídania činností smerujúcich k znižovaniu hodnoty daných nehnuteľností. Nariadenie takéhoto predbežného opatrenia za daného stavu nie je možné považovať za prípad núteného obmedzenia vlastníckeho práva, ktoré je len dočasné a predbežné a môže byť v priebehu konania o veci samej zrušené (§ 77 O.s.p.). Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

K odvolacím námietkám odporcu odvolací súd poznamenáva, že nariadené predbežné opatrenie mu nezabraňuje označené nehnuteľnosti riadne užívať, vrátane možnosti ich prenajímať s výnimkou uzavretia nájomných zmlúv na dobu dlhšiu ako 12 mesiacov. Uvedené znamená, že uloženie povinnosti vlastníkovi nehnuteľnosti podľa napadnutého rozhodnutia nie je v zjavnom nepomere so záťažou, ktorú predbežné opatrenie odporcovi spôsobí. Pokiaľ ide o námietky týkajúce sa nepreukázania zákonných podmienok uvedených v § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka a vznesenú námietku premĺčania uplatneného nároku, tieto bude súd preskúmať v konaní o veci samej. Súd prvého stupňa sa bude rovnako v konaní o veci samej zaoberať i námietkou odporcu o existencii neodstrániteľnej podmienky konania (vychádzajúcej z § 159 ods.2,3 O.s.p.), keď v tomto štádiu konania nie je možné jednoznačne a bez akejkoľvek pochybnosti konštatovať, že rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12.12.1997, č.k. 16C 37/95-203 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.06.2003, č.k. 2Co/46/2003-268 bránia súdu rozhodnúť vo veci samej a dané konanie je nutné bez ďalšieho zastaviť.

O náhrade trov odvolacieho konania bude v zmysle § 145 O.s.p. rozhodnuté v súvislosti s rozhodnutím o veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.